

Abstrakt v českém jazyce

Předmětem předkládané práce je česká poválečná avantgarda a její próza v širším evropském kontextu. Kladli jsme si za cíl rozšířit literárněhistorické pole vřazením do výkladového rámce předpoetistické avantgardy žánru povídky a jeho autorů, ať už přehlížených, či zapomenutých, nebo známých spíše pro jejich básnickou tvorbu. Obohacení výkladu o nový žánr (povídka) a s tím i o celou řadu autorů nám dovolilo dynamizovat kanonický obraz dané epochy a zproblematizovat základní opozice expresionismus × avantgarda, a především individualismus × kolektivismus. Opozici individualismus × kolektivismus, která dle našeho názoru organizuje dobový poválečný literární diskurs, představujeme jako hlavní spojnicí české poválečné avantgardy s evropským děním (kolektiv a jedna z jeho manifestací, dav, jako jedno z hlavních témat moderny a avantgardy). V rámci této opozice interpretujeme rovněž prózy francouzského unanimumu jakožto hlavního inspiračního zdroje české poválečné avantgardy a její (kolektivistické) prózy.